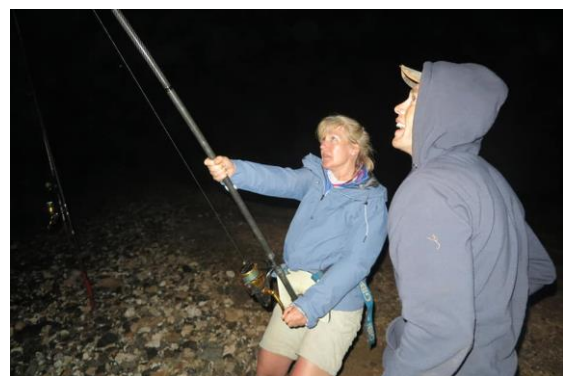

FACEBOOK VERSLAG VAN MARCO KRAAL OVER MAIO KAAP VERDIE!

THE BEST OF CAPE VERDE (deel 1)

Meisje wilde in de voorjaarsvakantie graag naar Kaapverdie. Geïnspireerd door Klaas van der Eerden en The Dutch Anglers gekozen voor het eiland Maio. Op grond van een paar spannende geruchten ook de vliegenhengel maar meegenomen. Aangekomen meteen onder de indruk van het unieke Maio. De totale afwezigheid van toerisme, geweldig lieve mensen en een indrukwekkende kust. En -heerlijk- twee weken offline! Natuurlijk moet er dan ook een beetje worden gevist! Contact gezocht met Michael van Stein, een Nederlandse gids die op dit eiland woont. Ondersteund door zijn maat Menno runt hij de Maio Fishing Club. Nu heb je visgidsen, goede visgidsen, hele goede visgidsen, maar Michael is dus gewoon van de buitencategorie. Wat een klasbak en wat een fijn mens, net als zijn buddy Menno! We kozen voor een dag haaienvissen, dagje bootvissen en het vliegvisseren op betoverend mooie flats. Over de laatste twee later meer wanneer we terug zijn in Nederland. Nu vanuit een tussenstop in Santiago dit eerste verslag.

En daar sta je dan met een zware strandpook, 150 lbs lijn in een waanzinnig mooi en ruig landschap. Relaxen en afdraaien totdat uit het niets de reel begint te krijsen, er in een paar seconde 350 meter lijn door een maximaal afgestelde slip giert, in een wanhoopspoging met nog maar een paar meter lijn op de spoel probeer te blokkeren, Michael met werkhandschoenen die de lijn grijpt en we totaal onverwacht de vis weten te keren. En dan begint de dril pas echt. Enfin, terwijl het adrenalinegehalte het maximumniveau bereikt, landen we een bizar grote citroenhaai. Over the moon en waarschijnlijk hebben ze het op alle Kaapverdise eilanden gehoord...

In het donker is Akke aan de beurt. Eerst een paar keiharde runs die ze goed weet te pareren. Daarna loopt de vis telkens vast. Het worden zenuwslopende momenten. Totdat met een grote golf ineens een forse pijlstaartrog het strand op rolt. Een rog die vast zit aan Akke haar lijn. Na het onthaken laat ze hem weer zwemmen en zien we hoe dit unieke dier statig weg'vliegt'. Tijd voor een feestje. Het wordt een begin van een geweldige 10 dagen met Michael, Menno en hun vriendinnen Isabella en Ta. Wordt vervolgd.

THE BEST OF CAPE VERDE (deel 2)

Vandaag vertrokken vanaf Praia Santiago om via een tussenlanding op Sal door te vliegen naar Nederland. Liep ff anders... tijdens het opstijgen gevalletje boink, reutel, fladderrats: vogeltjes in de motor, motor kaduc en vast op Sal. Bijzondere ervaring! Wachten op onderdelen uit Nederland. Overigens een prima afhandeling van TUI: opgevangen in een bizar luxe all inn resort en de pegels van de reis krijgen we volledig retour. Komen we nu zeker in oktober terug Michael van Stein! Tijd om verslag van deel twee van deze vakantie te schrijven.

En dat begint met een dagje bootvissen. Overigens ben ik niet zo van het biggame gebeuren. Na een paar grote tonijnen heb ik besloten dat dit mijn ding niet zo is. Heb meer lol met vissen die je nog (net) kunt tillen. Het feestje begon met een knots van een wahoo. Spectaculaire vis die zeer lekker is, zeker in rauwe vorm. Daarna een partijtje speedjiggen, vind ik nog steeds een van de meest gave manieren om vanuit de boot te doen. Goed voor de conditie en hoe harder je ragt, hoe harder de aanbeten! Een ideale techniek om bijvoorbeeld amberjacks te vangen. Verder zwaar onder de indruk van de nautische capaciteiten van schipper Nunu. Michael heeft deze locale visserman als schipper varen en deze kerel weet precies waar hij moet zijn. Zelfs na een uur varen wist hij exact de juiste

stekken te vinden. Checken met de gps wees uit dat hij er hooguit een paar meter naast zat. Onder de indruk van deze aardige gozer. Later hebben we vanaf de kant met aas nog super gevestig. Zo kwamen er ondermeer murenes en diverse soorten snappers naar boven. Nooit geweten dat murene zo lekker is, maar dat terzijde. Goed, nu hopen dat we morgen terug kunnen vliegen. Zal ik het laatste deel over het vliegvisseren op Maio beschrijven en geloof me... het leukste komt als laatste (wordt vervolgd).

THE BEST OF CABO VERDE (deel 3)

Veilig geland op Schiphol en meteen geconfronteerd met hordes agressieve mannetjes die in veel te kleine autootjes elkaar van de weg proberen te drukken. Welkom in Nederland... Goed, zoals aangekondigd deel 3 van een waanzinnig gave trip naar het eilandje Maio.

Een van de redenen dat ik hier graag heen wilde waren de geruchten over bonefish. Een visje waar ik een paar jaar geleden volkomen verliefd op ben geworden. Niet vanwege zijn saaie uiterlijk, ook niet vanwege het (bescheiden) formaat. Wel omdat het de ultieme vis voor een vlieghengel is. Geen vis die zo snel accelereert, die 100 meter lijn van je reel rost en die je alleen effectief kunt bevissen wanneer je ze ziet. Je moet ze eerst leren te zien, dan zien te besluipen en vervolgens met een gerichte worp super subtiel aan te kunnen werpen. Daarna stijgt het adrenaline gehalte tot absurde niveau's. Jammer dat die beesten alleen in de Cariben voorkomen en dat je er minstens 11 uur voor moet vliegen. De geruchten over bonefish langs de kust van Maio waren dus wel aantrekkelijk. Met de pickup van Michael door de woestijn op weg naar een ondiepe baai. Helaas heel veel wind, wel glashelder water, maar een keiharde wind die het spotten van de vis zeer lastig maakt. Akke geloofde het wel en ging liever met een spinhengel vissen. Na een paar worpen krijgt ze een tik en vervolgens loopt de halve spoel leeg. Tonijntje? Jack? Bluerunner? Nope.... bonefish! Ik kan mijn ogen niet geloven. Yep heren vliegvissers, de heilige graal zwemt ook langs de kust van Maio! Het bewijs is er.

Met het schuim op mijn bek ga ik wadend op zoek naar bones. Dat valt vies tegen vanwege de keiharde wind. Besef dat ik hier beter in het veel minder winderige najaar kan zijn. Maar goed, het bloed kruipt! Ineens zie ik in een golf een stuk of vijf bones zwemmen, aanwerpen en de groep volgt meteen het krabbetje. Helaas zit ik er te dicht op want de eerste vis ziet mijn benen en het schoolje spurt weg. Daarna kan ik ze niet meer vinden. Dan zie ik vlak naast me een staart boven water wapperen. Duidelijk van een vis die tussen de steentjes zit te wroeten. Aanwerpen, strippen, zien hoe de staart onder water verdwijnt en dan die aanbeet! Lijn die er af wordt gerukt, woeste uithalen naar links, dan meteen naar rechts, bokken, weer doorknallen en een AFTMA 9 die dubbelvouwt. Niets voor een bonefish, die gaan altijd in een rechte streep er van door. Het blijkt een waanzinnig mooi gekleurde triggerfish. Ben meteen verliefd, wat bonefish, dit is net zo leuk! En dan gaat een nieuwe wereld voor me open: vliegvissen op triggerfish. Vooral gericht aanwerpen met kleine krabmitaties gaat perfect. In het kniediepe water kun je ze goed spotten doordat ze tijdens het foerageren met de staart boven water staan te wapperen. Ook blind vissen met streamertjes lukt, alleen krijg ik daar vreselijk veel missers mee. Ik weet zeker dat er met kleine streamers hier nog veel meer is te beleven. Menno vangt bijvoorbeeld met een Abu toby (betere lepels zijn er niet) mooie bluerunners, moet ook met de vlieg kunnen. Tijdens het waden moet ik overigens wel wennen aan een paar stevige haaien die op kniepdiep water nieuwsgierig rond me heen zwemmen. Maakt het ook wel spectaculair... Het mooiste moet echter nog komen. Ineens zie ik drie grote bruine vissen voorbij zwemmen. Werp het groepje aan en zie ze meteen volgen. Aanbeet, slaan en een kromme hengel. Wanneer de vis een ondiep rif dreigt in te zwemmen blok ik de lijn. Ineens hoor ik een happend geluid en even later drijft er een opgeblazen bal aan het oppervlak. Blijk ik een puffervis te hebben gehaakt.

En dan zit ineens de vakantie er weer op. In oktober wil ik terug, proberen om met minder wind ook de bonefish op de vlieg te vangen. Hoewel een triggerfish misschien wel net zo gaaf is.

